

עסקי-הזוהר לפעולה

איש השבוע היה ללא ספק **בצלאל מהרשוב**, שמשו הפרטי של הרב הראשי יצחק נסים. מהרשוב, הלבוש במדי-שרי שחורים כשל אדמירל והנושא תמיד שרביט בעל גולת כסף, היה נוכח עם הרב הראשי ואולי צופים אחרים בשדה-התעופה לוד שעה שנשיא המדינה **יצחק בן-צבי** עמד להמריא לבורמה. בדרכו אל המטוס היה על הנשיא לעבור על פני מסדר של ארבע מחלקות חיילים. כאשר החל הנשיא לצעוד, התבלבל מהרשוב, החל לצעוד כמה צעדים לפני הנשיא בפני החיילים המצדיעים. ראשי הטקס נדהמו אולם לא עשו דבר, ואילו כמה מהחיילים פרצו בצחוק. . . . משנה חמור נמצע ברגע האחרון בנשיא מפא"י בגדרה, באסיפת מפא"י במקום עמד לנאום שר המסחר והתעשייה **פנחס ספיר**. אנשי הסניף הכינו מודעות ענקיות, קראו לקהל לבוא לאסיפה, אולם דקות מספר לפני שהודבקו המודעות הבחינו כי במקום שמו של שר המסחר והתעשייה הודפס במקום דעת מפא"י שמו של הח"כ **יצחק יוסף ספיר**. . . . בתכניה שהוכנה לקראת עצרת השלום והבטחון שנערכה ביום שני האחרון בתל-אביב, הודפסו שמות הנואמים עם תאריהם. ליד שמו של שר הפיתוח **מרדכי בננבוב** הודפס תארו — "מתחה הדרך לחיסולו וצמצומו של הממשל הצבאי". . . . הסופר **יוזף סמילנסקי** עמד להרצות ברחובות מטעם מפא"י, בכנס של גור חלוצי. פעילי מפא"י במקום שלחו מוניות לאסוף את בני הגור החלוצי מבתיהם. . . . קרב רמקולים מעניין התפתח השבוע בין מנהיגי חרות **מנחם בגין**, לבין ח"כ מפא"י **יוסף אלמוגי**, שנאמו באותו ערב באשדודיים. בגין, שסיים את נאומו לפני שאלמוגי התחיל לדבר, ביקש מקהל שומעיו להכות מספר דקות. שתי דקות אחרי שאלמוגי פתח בדבריו התחיל בגין לשיר את התקווה, הכריח את אלמוגי להפסיק את נאומו עד סוף שירת ההמנון. . . . אחרי שמפא"י הפעילה את פרופסור **יגאל ידין** ככובש לבבות נשים למען הבחירות האזוריות, החליטו גם המפלגות האחרות להפעיל את עסקניהן והורן שלהן לפעילות ריכוז בקרב הנשים. הצ"כ יגאל ידין, שהנהיג תוכנית הסכנות היהודית **ליאן דולצ'ין** לאסיפות נשים, ואילו חרות תזעיק את כובש הלבבות הפרטי שלה **צבי קרלין**, העוסק עתה באיסוף כספים לגביית בין נשות ארצות-הברית. . . . **שמעון פרס** מתמסר בכל לבו למערכת הבחירות של מפלגתו. מלבד נאומו במסגרת מסע הבחירות הוא אינו פוסק מלחשוב על רעיונות למודעות פרסומית, לבסוף מצא פרס רעיון מוצלח. הוא הציע לאחראי על פרסומי הבחירות של מפא"י כרוז מקורי, אותו הכין במו ידיו. הכרוז: לקט של קטעים מתוך הארץ, בהם הופיעו ציטטות מנאומו של שמעון פרס. . . . הממונה על הגרירות המקסימליות בישראל, **הקצין מנחם**, צריך היה לאמן השבוע את כל כושרו הדיפלומטי כדי לענות על השאלה מה דעתו על ישראל והישראליים. אחרי שהתלבט ארוכות מצא את התשובה המתאימה: "אתם לא כל כך נפלאים כמו שמכמת מביינים חושבים, ולא כל כך רעים כמו שרובכם חושבים".

ריקה זראי בפירסומת של חברת התקליטים "בלאיר" גרנו שרה — ריקה מתלבשת

סמל מסחר לבמאי

עצות טובות מולידות לפעמים תגובות מוזרות. כך, למשל, קרה לאחרונה ל**תמר אביר**, עורכת מדור האשה בדבר. לפני זמן מה יעצה תמר לקוראותיה להשתמש בגיטרה ישנות הנמצאות בבתיהן במקומות העליה השניה, לשם דקורציה ביתית. היא יעצה להן לחתוך את מרכז הגיטרה, לתלותה על הקיר ולשים בחור שהתהווה עציץ פרחים. לא חלף זמן רב ותמר קיבלה לביתה מכתב מאחד מקוראי דבר, בו היו שלושה ציורים: ציור הגיטרה עם העציץ כפי שהודפס בעתון, ציור עורכת המדור כשהיא תלויה בחבל על הקיר ולשונה משתרבת החוצה, וציור עורכת המדור בעירום, כשהגטרה מרוטשת ומתוכה במצב עציץ פרחים. מתחת לציורים התנוססה הכתובת: "לכלי נגינה יש נשמות בדיוק כמו לבני אדם". . . . במרכז תגובה בלתי-נעימה אחרת, כתוצאה מרשימה שפרסמה בדבר, עמדה המלחינה **נעמי שמר**. ערב התג פירסם דבר רשימה אודות המשרות מכינרת, אחד רי שכתב שהה בביתה עשר דקות בקירוב. בין השאר ראה אותו כתב את ילדתה התינוקה של שמר משחקת עם ילדה אחרת, ציין בכתבה כי לנעמי שמר יש שתי בנות. מיד הומטרו על נעמי מכתבי ברכה ואיר חולים על לידת בתה השניה, עד שנאלצה לפרסם הכחשה. . . . בתכניה של הצגת הביתה, ביקורה של הגברת הזקנה, מופיע בין השאר גם ציור של גנוס ממילו. התברר כי הציור הוכנס לפי בקשתו של במאי ההצגה **יוסף מירזא**. מאחר שקיבת השם בין משפחתו של פפו לבין מוצאה של גנוס הולידה התחכמותו אין ספור על חשבוננו, הפך פפו את גנוס לסמלו המסחרי. . . . בפני בעית חמורה ניצב השבוע הסופר **יורם כטמור**, שאשתו ילדה לו במליטוב בן בכור. אחרי שקבע את מועד הבית ליום הרביעי השבוע, התברר ליום כי בדיוק באותו מועד יתקיים משחק ה' כדורגל בין ישראל ויוגוסלביה. יורם מיהר להקדים את הטקס. . . . הפקת הסרט הקולומטר 95' טרם עלתה על הפסים. אחרי שנמצא כבר שחקן לתפקיד הראשי

בדמותו של **מייקל** ("מאנדי") **וייג'ר**, בנו של מאיר וייסגאל, התברר כי מאנדי לא יוכל להופיע בסרט. עתה מתחשים אנשי אולפני ההסרטה אחרי גבר מתאים לתפקיד הראשי, סורקים את הארץ לארכה ולרחבה. לפי בקשתו של כריסטיאן ז'אק רצוי ש' האיש לא יהיה שחקן מקצועי. . . . **ינין** (מתחרז עם חץ) **רמזל**, הימאיה-הסופר הישראלי שזכה בפרס ראשון בתחרות ספרים-קצרים של ימאים, התגלה לאחרונה כבעל תחביב נוסף. רמזל הוא חווה נלהב בכוכבים, מנחש להבריו את עתידם וגורלם לפי הכוכבים.

★ ★ ★

מלתחה פאריסאית לריקה

חברת התקליטים הצרפתית בלאיר הור ציאה לאחרונה לשוק תקליטי שירים של **ריקה זראי** בצרפתית. השירים תורגמו מעברית, כוללים קול אוולוגין, ויבן עור זיהו ואחד גבוה ושניים קטנים. מומחים מנבאים כי השיר ויבן עוזיהו בצרפתית עתיד להפוך מהר מאוד לשלאגר בינלאומי. בינתיים קיצצה ריקה את צמתה וסיגלה לעצמה תספורת צרפתית (ראה תמונה). בכסף שקיבלה מחברת פוקס עבור רכישת השיר הטלע האדום של יוחנן, רכשה ריקה לעצמה מלתחה חדשה. תהיה לה כנראה הודמגות נוספת להוסיף פריטים למלתחה: **ז'ולייט גרקו**, עומדת להקליט בימים הקרובים משירי יוחנן זראי. . . . במצב פחות נעים היה ישראלי אחר הנמצא בחוץ-לארץ. באחת האסיפות היהודיות שנערכו בלונדון הופיע השחקן הישראלי זאב ("בומבה") צור במספר קטעי זמרה, בליח-עצמי על גיטרה. בין השאר שר בומב את השיר משתמש אני הייתי, כשסיים ניגש אליו אחד המאזינים, העיר לו הערה לא כל-כך עדינה על הקשר בין מילות השיר ובומבה עצמו. התפתחה במקום תגרה, ורק שירת התקווה מנעה את הזמנת המשטרה. כעבור זמן נאלץ בומבה לעבוד עבודת לילה בבית-חרושת. בסוף השבוע, כאשר ניגש לקבל את משכורתו, נדהם לראות כי בעל בית-החרושת הוא אותו אדם עמו הסתכסך בתגרה. בומבה התמצא מיד במצב והעיר: "אתה רואה שאני עובד ולא משתמש". מאז שר בומבה בהופעותיו הצבוריות את השיר: "מי יצילנו מרעב". . . . בהוליבוד מצאה את עצמה במצב לא נעים השחקנית הישראלית **חנה מסינגר-עזרן**. אחרי **שאינה קר** פר שינתה את שמה לעדן, טועים רבים בין השתתפים חנה אינה מאושרת כל-כך מהחלופים. היא חושבת לשנות את שמה בפעם נוספת. . . . חולת השונות התבדו ר' **רפי גלסון** עומד סוף-סוף להכנס ביום הרביעי בשבוע הבא אל מתחת לחופה. טקס החתונה של רפי יערך בבית ויליאמס שב' ואיו מצרי, ליד אילת. הבית, השיר לחוקר האנגלי ויליאמס, עומד להפוך לבית-חרושת לקרימיקה. לאחרונה ביקר בבר סוף העולם של רפי באילת **דן כראמוני**, העורך סטורים בכל מעדוני-הלילה בארץ, כדי לתת על מצבם של מתחרי. במשך ארבע ימים התנדב דן לעבוד בבר. לבסוף, באחד הערבים, כשהמועדון היה מלא עד אפס מקום, ביקש דן שקט והודיע לנוכחים: "עכשיו, לכבוד החתונה של רפי, יקבל כל אחד כוסית משקה". האורחים הנרגשים מיהרו למלא את כוסותיהם, חיכו לכרכה-הקולקטיבית כדי לשנות. ואז הודיע דן: "עכשיו יוציא כל אחד לירה מהכיס, והמגיש יעבור ויאסוף את הכסף".

שחמט

אנשים ומועמדים

"המלכה בסכנה!" לחש מישהו לקבוצה שמאחוריו. "הפרש לא ייצא משם אף פעם!" השיב לו אחד מאנשי הקבוצה, אף הוא בלחישת. "אם הוא לא יתקיף מיד, הוא אבוד," חידה אדם נוסף את דעתו. "אינני מסכים איתך," אמר שוב האיש הראשון, "א' שמונה חזק מאוד".

האנשים שניהלו שיחה זאת באחד מערבי השבוע באולם ההתעמלות של בית-הספר לדוגמא בצפון תל-אביב, היו קיבצרים פשוטים — כינוי צלופח-מחצד בתחרות שחמט. הם היו חלק קטן ממאות האנשים, שמילאו ערב-ערב את האולם בו נערכה האליפות ה-11 של משחקי השחמט בישראל.

16 שחמטאים התמודדו הפעם על תואר האלוף. כל אחד מהם היה צריך לנהל קרב עם כל אחד מה-15 הנותרים. לאורך אולם ההתעמלות הוצבו שמונה שולחנות. מעליהם התנוססו שמונה לוחות-הדרגמה, שאיפשרו לקהל לחזות מרחוק בכל מהלך שנעשה על השולחן והועתק מיד אל לוח-הדרגמה.

מתוך 16 המתחרים היו שבעה בעלי תואר של אמן ישראלי ואמן בינלאומי. בתוכם ארנו גרבן, עולה חדש שעלה רק לפני שבועיים מהונגריה, שם ייצג את המדינה באולימפיאדות השחמט. חמישה נוספים היו אנשי המשמרת הצעירה של השחמטאים הישראליים, רובם בעלי תואר של מועמד לאמן. ארבעת המתחרים הנוספים היו שחמטאים ותיקים, אם כי חסרי תוארים.

מזכרים ללא מלכה. משחקי האליפות, שימשכו שבועיים, אורגנו הפעם למופת. מדי יום ביומו הוציאו המארגנים עתון פנימי של התחרות, ערוך בידי השחמטאי רפאל פרסיץ שלא השתתף במשחקי האליפות, ובו נמסר מהלך מדויק של כל תהירות ואינר פורמציה על הנעשה סביב התחרות. חידוש

שחמטאי גרבן בפעולה מלכה חסרה — מזל מיותר

נוסף היה טוטו האליפות. על המשתתפים בטוטו היה להפקיד סכום של 250 פרוטה לכל טופס ניחושם, בו היו צריכים לנחש את ששת המקומות הראשונים באליפות. מארגני הטוטו הבטיחו לחלק בסיום משחקי האליפות 75 פרוטה מהכנס הנחשון בין שלושת המנצחים הראשונים.

רוב המנצחים ניבאו כי יוסף פורת, אלוף ישראל הנוכחי, יזכה בתואר האליפות גם השנה. אולם כבר הקרבות הראשונים הכיחו כי צפויות הפתעות. השחמטאי הצעיר דן עמיר, שהוא אסיסטנט למטמטיקה באוניברסיטה העברית בירושלים, חולל הפתעה כשניצח את האמן הבינלאומי משה צ'רניאק ואת האמן הישראלי שלמה סמילטינגר, סיים בתיקו את משחקו נגד ארנו גרבן, ואילו פקיד הדואר שפירא הוביל במפתיע בראש בסיבובים הראשונים.

לא חסרו גם רגעים מבדחים. בסבוב ה-7 שני, למשל, היו כבר שני השחמטאים פויר ויוסף פורת שקועים עמוק במשחקם כאשר הבחינו כי משהו אינו בסדר במשחקיהם. כאשר בדקו את כליהם התברר להם כי פויר משחק בשתי מלכות ללא מלך, ואילו

פסוקי השבוע

- **ראש ממשלת צ'אד פרנצואה טונבלביה**, לודי בן-גוריון, שהומנו לפגישה בצריו בשדה-בוקר: "בעולם המתקדם אין עוד מהלכים לרעיון של שיבת האדם המתקדם לרמת חייו של האדם הפרימיטיבי".
- **אבא קובנר על יגאל ידין**: "כבודו של הפרופסור יגאל ידין במקומו מונח: כבודו בחצור ומקומו במפא"י".
- **המשורר אברהם שלונסקי**, בעצרת מפ"ם, על השיר המפ"מי עטאונה שהשתתף בעצרת: "שיך עטאונה אינו מאמין בסרטים הוליברדיים, לפיהם על הבדואים להמשיך בחיים אקוטיים ופרימיטיביים".
- **מודעת בחירות** של הציונים הכלליים: "ענה למפא"י בישראל כפי שענו האנגלים למפא"י באנגליה".
- **יגאל אלון**: "לא לכל אחד מתאים צילינדר אנגלי. שימו למשל צילינדר על ראשו של יוסף אלמוגי, האם זה ישנה את דעותיו, גישותיו ושיטותיו?"
- **ח"כ חרות ד"ר שמשון ויניצ'מן**, באסיפת בחירות: "אל תתיראו מן הצדוקים ולא מהפרושים, אלא מהצבועים העושים עבודת מפא"י ומבקשים שכר ככלתי מפלגתיים".
- **העתונאי ישעיהו כרפורת**, במסיבת עיתונאים עם הבמאי יוסף מילוא: "האם אתה עומד לביים מתזה בקאמרי, ומדוע סירבת לעשות זאת?"
- **עו"ד שלמה כהן-צידון**, ראש רשימת האיחוד הספרדי הלאומי: "אתם יודעים איך קוראים בצרפת לאם של ארבעה ילדים? גיבורה לאומית! ומה קוראים לאם של ארבעה ילדים בישראל? מקרה סוציאלי!"